రాగింగ్

ఆనంద్ : ఒరేయ్ అజయ్ ! ఎందుకలా దిగులుగా వున్నావ్ ? ఈ రోజు మన కాలేజీ రీఓపెనింగ్ ! ఇది మనకి 'స్పెషల్ డే' మరిచి పోయావా?

గోపాల్ : అవునవును!... భలే మంచిరోజు.... పసందైన రోజూ - వసంతాలు పూచే నేటి రోజూ... ఆ... జూనియర్స్ వచ్చే... నేటి రోజూ !

అజయ్ : అదిగో అలా పాడావో లేదో - అదిగో జూనియర్స్ వచ్చేస్తున్నారా! వాళ్ళనో పట్టుపడ్దామా ?

ఆనంద్ : వైనాట్ ? వియార్ రెడీ !

(జూనియర్స్ బిత్తర చూపులు చూస్తూ ప్రవేశిస్తారు)

గోపాల్ : ఏమోయ్ ! నీ పేరు ?

రతన్ : రతన్.

ఆనంద్ : నీ పేరు ?

కిషోర్ : కిషోర్.

గోపాల్ : వరుసగా మీ అందరి పేర్లూ చెప్పండి !

(అందరూ - రాము, సోము, రమేష్, సుకేష్, అరవింద్, గోవింద్, రవి, రాజా అంటూ వరుసగా తమ పేర్లు చెప్తారు)

ఆనంద్ : మీ పేర్లు తెలిశాయి ! చక్కటి పేర్లు ! ఫర్వా లేదు- అమ్మాయిలకి నచ్చుతాయి !

గోపాల్ : అయినా - ఒరేయ్ జూనియర్సూ...! మీకు బొత్తిగా మ్యానర్స్ లేవేంరా? మాకు మీ పేర్లు తెలిశాయి! మీకు మా పేర్లేమిటో తెలుసుకోవాలని లేదా?

రతన్ : (నీళ్ళు నములుతూ) ఉంది.

అజయ్ : ఉంది!? ఏమిటా ఉంది? ఎంత పొగర్రా నీకు! మర్యాదగా మాట్లాడాలి ! మేం మీకు సీనియర్స్మి ! మీరు మమ్మల్ని 'సార్' అనాలి ! అర్థమైందా ? ఆ ఇప్పుడు చెప్పు ! మా పేర్లు తెలుసుకోవాలని వుందా ?

రతన్ : ఉంది సార్ !

గోపాల్ : గుడ్ ! ఇపుడు అడగండీ ! ఎలా అడగాలో తెలుసా ! 'ఓ మైటీ మైటీ సీనియర్ ! అయాం డర్టీ డర్టీ జూనియర్ ! మే ఐనో యువర్ నేం సార్ అనీ ! ఏదీ అడుగూ !

రతన్ : ఓ మైటీ మైటీ సీనియర్ ! అయాం డర్టీ డర్టీ జూనియర్ ! మే ఐనో యువర్ నేం సార్ !

గోపాల్ : గుడ్ ! బావుంది ! ఏయ్ రామూ.... ఇప్పుడు నీ వంతు ! నువ్వు అంత పొడుగ్గా అడక్కుండా .... 'మే ఐ నో యువర్ నేం సార్?' అని అడగాలి... కాని ప్రతీ పదం తర్వాత - 'సార్' అనాలి!

రామూ : చెప్తాను సార్ ! మే సార్ - ఐ సార్ - నో సార్ - యువర్ సార్- నేం సార్?

గోపాల్ : అదిగో మళ్ళీ తప్పుచెప్పావ్ ! ఏరా ఆనంద్ ఆ బెత్తమిలా తే !

రామూ : తప్పాసార్ ? ఎక్కడ సార్ ?

గోపాల్ : సార్ తర్వాత సార్ అన్లేదు ! ఊ మళ్ళీ చెప్పు!

రామూ : ఇప్పుడు కరెక్ట్గా చెప్తాను సార్ ! కొట్టకండి సార్! మే సార్ - ఐ సార్ - నో సార్ - యువర్ సార్ - నేం సార్ - సార్ సార్ ? సరిగ్గా చెప్పానా సార్ ?

ఆనంద్ : ఒరేయ్ కిషోర్ ! నీ 'షూ' బావున్నాయిరా ! ఎక్కడ కొన్నావురా?

కిషోర్ : 'బాటా'లో సార్ !

ఆనంద్ : నువ్వు సోమూ కదూ !

సోము : అవును సార్ !

ఆనంద్ : నీ షూ ఎక్కడ కొన్నావ్ ?

సోము : 'ఈజీ' లో సార్ !

ఆనంద్ : ఓహో- ఆ షూ - ఈ షూ - రెండూ బావున్నాయిరా ! - ఏదీ కాస్త విప్పి చూపించండి !

(ఇద్దరూ షూ విప్పుతారు! ఇద్దరూ చెరో షూ విప్పాక)

ఆనంద్ : స్టాప్ ! ఇదిగో కిషోర్ - ఆ సోమూ షూ నువ్వూ - నీ షూ ఆ సోమూ వేసుకోవాలి ! ఇద్దరూ ఈ రోజు ఇంటికి ఇలాగే వెళ్ళాలి! అర్థమైందా ?

కిషోర్ : నాది 'బ్లాక్' షూ సార్ !

సోము : నాది 'బ్రౌన్' షూ సార్ !

కిషోర్ : ఆ కాలికో కలర్, ఈ కాలికో కలర్ వేసుకుంటే... అందరూ నవ్వుతారు సార్ !

ఆనంద్ : నోర్ముయ్ ! అదంతా మాకు అనవసరం ! జూనియర్స్ అయ్యుండీ - భయభక్తుల్లేకుండా పెద్ద హీరోల్లా - ఇప్పుడే షూ వేసుకొని కాలేజికి వస్తారా ? ఎంతధైర్యం ? కమాన్ - ఒకరి షూ మరొకరు తొడుక్కోండి!

కిషోర్ : అలాగేసార్ (ఇద్దరూ చెరో షూ వేసుకుంటారు)

గోపాల్ : రేయ్ సుకేష్ ! ఇదిగో ఈ పూలు రెండు చెవుల్లో పెట్టుకుని - నీ దోసిట్లో నిండా పూలు పట్టుకుని - అదిగో - అక్కడ కాలేజి కారిడార్లో అమ్మాయిలు తిరుగుతున్నారు చూడూ - వాళ్ళకి అమ్మి రావాలి ! ఆగాగు - ఆ టక్ తీసెయ్ ! నీ ప్యాంట్ కాస్త ఒకటి మడుచుకో! (సుకేష్ వంగి, ప్యాంట్ పైకి మడుచుకుంటాడు) అద్గదీ ! అలా ! ఈ అవతారం బాగుంది! ఆ - ఇప్పుడు వెళ్ళు ! (సుకేష్ వాళ్ళు చెప్పినట్టే వెళ్తాడు)

గోపాల్ : నీ పేరేమిటోయ్ !

రవి : రవి

గోపాల్ : ఓహో రవి శాస్త్రినా ? సరే - చూడు రవిశాస్త్రీ! ఇప్పుడు నీకో కార్యక్రమం చెప్తాను ! నీ ముందూ వెనుకా పదిమంది నీ క్లాస్‌మేట్స్ వున్నారు కదూ ! నీ వెనుక వాణ్ణి నువ్వూ - నీ వెనుకవాడు... ఆ వెనుక వాణ్ణీ తిట్టుకుంటూ పోవాలి !

రవి : నో - నాకు తిట్లు చేతకావు సార్ !

గోపాల్ : యూ రాస్కెల్ ! తిడ్తావా లేదా ! అదీ అచ్చ తెలుగు తిట్లు ! ఊఁ కానీ....

రవి : (వెనుకనున్న స్టూడెంట్‌ని చూసి) గానుగెద్దూ ...

వెనుకవున్న స్టూడెంట్ : (తన వెనుకనున్న స్టూడెంట్‌ని చూసి) తాటి మొద్దూ....

(ఆ రకంగా ఆ పది మంది స్టూడెంట్స్ - తమ వెనుకనున్న వాళ్ళని... రుబ్బురోలు - నల్లబల్లీ - ఎర్రతేలూ - మంత్ర గప్పా - రాచ్చిప్పా- లొట్టిపిట్టా - పిట్టరెట్టా - అంటూ తమ నోటికొచ్చిన తిట్లతో పలకరిస్తారు)

గోపాల్ : అరే - బేకూఫ్ ! తిట్లంటే అవా ?

రవి : మరి మాకు తిట్లంటే ఎలా ఉంటాయో ఎవరూ నేర్పలేదుసార్!

గోపాల్ : మీ పని ఇలా వుందా ? (చప్పట్లు చరిచి) ఎవరక్కడ ?

గోవింద్ : సార్ !

గోపాల్ : యూఫుల్ ! సార్ కాదు... మహాప్రభూ అని రావాలి ! ఇదిగో మళ్ళీ - (మళ్ళీ చప్పట్లు చరచి)
ఎవరక్కడా ?

గోవింద్ : మహాప్రభూ !

గోపాల్ : గుడ్... నీ పేరు....

గోవింద్ : గోవింద్ ప్రభూ !

గోపాల్ : చూడు గోవింద్ ! నీకు హోండా నడపడం వచ్చా?

గోవింద్ : (సంతోషంగా) వచ్చు మహాప్రభూ ! నడపమంటారా ?

గోపాల్ : ఊ ! ఇదిగో - ఇక్కడి నుండి ఆ కన్పించే గేట్ దాకా - హోండా నడుపుతున్నట్టు గాల్లో యాక్షన్ చేయాలి!

గోవింద్ : (నిరుత్సాహంగా) సరే ప్రభూ ! -
జూఁమ్ (నోటితో హోండా స్టార్ట్‌చేసిన శబ్దం) జూఁమ్ ! (యాక్సిలేటర్ నొక్కిన శబ్దం) పిపీప్ (హారన్ శబ్దం) జూమ్ (యాక్సిలేటర్ నొక్కిన శబ్దం) పిపీప్ (హారన్ శబ్దం) - టుర్‌ర్ (గేర్ వేసిన యాక్షన్) కీచ్ (బ్రేక్ వేసిన శబ్దం) - జూయ్ (రివర్స్ నడపడం)

ఆనంద్ : గుడ్ ! నడిపింది చాలు ! వీళ్ళకి తిట్టుకోవడం రాదట ! పనిష్మెంట్‌గా - ఈ వెధవలకి - యాక్సిడెంట్ చెయ్యి !
(గోవింద్ వాళ్ళందరి మీదికి ఉత్తిత్తి హోండా పోనిచ్చి - వాళ్ళకు యాక్సిడెంట్ చేసినట్టు, తన హోండాతో సహా - వాళ్ళమీద పడ్తాడు! వాళ్ళు 'అమ్మా అమ్మా' అంటూ మూల్గుతూ వుంటారు! గోవింద్ వాళ్ళందరి మీద నుండి హోండా తీసినట్టు నటిస్తాడు)

ఆనంద్ : బాగైంది వెధవలకి ! లేకపోతే - తెలుగు తిట్లు సరిగ్గా తిట్టుకోండిరా వెధవల్లారా అంటే - తిట్లే తెలియనట్టు నటిస్తారా ? ఏమోయ్ గోవింద్!

గోవింద్ : మహాప్రభూ !

ఆనంద్ : నువ్వు వీరోచితంగా హోండా నడిపి - ఆ వెధవలందర్కీ తగిన

		శాస్తి చేసినందుకు బహుమతిగా నీకో మణిహారం కానుగ్గా ఇస్తున్నాం !
గోవింద్	:	ధన్యోస్మి ప్రభూ !
ఆనంద్	:	(చప్పట్లు చరిచి) ఎవరక్కడ ?
కిషోర్	:	(వస్తూ) మహాప్రభూ!
ఆనంద్	:	అదిగో - ఆ టేబుల్ మీదున్న మణిహారం - ఈ వీరుడి మెళ్ళో వేసి మమ్మానందింపజెయ్యి !
కిషోర్	:	చిత్తం ప్రభూ ! (టేబుల్ మీద రెడీగా ఉన్న చెప్పుల దండని చూసి గతుక్కు మని... విధిలేక - దాన్ని తీసుకొచ్చి గోవింద్ మెడలో వేస్తాడు)
గోపాల్	:	ఊ... నిలువుగుడ్లేసుకుని అలా చూస్తారేరా!? చప్పట్లు కొట్టండి (వాళ్ళంతా నీరసంగా చప్పట్లు కొడ్తారు) - చప్పట్లు అంత చప్పగానా ? ఊ (జోరుగా కొట్టండి ! (అందరూ జోరుగా చప్పట్లు కొడ్తారు)
గోపాల్	:	ఇదిగో - నీ పేరేమిటో ?
అరవింద్	:	అరవింద్ సార్ !
గోపాల్	:	చూడు అరవింద్ ! నీకు స్టోన్స్ విసరడం వచ్చా?
అరవింద్	:	అదేం కష్టమైన పని సార్ ? విసరగలను ?
గోపాల్	:	బాగా విసరగలవా ?
అరవింద్	:	ఓ ! జావలిన్ త్రోలో - డిస్కస్‌లో, షార్ట్‌పుట్‌లో మాస్కూళ్లో నేనే ఫస్ట్ సార్ !
గోపాల్	:	ఏదీ - ఈ రాయి విసురు ! (అరవింద్ ఆ రాయి విసుర్తాడు ! అది చాలా దూరం వెళ్ళి పడ్తుంది)
గోపాల్	:	గుడ్! నువ్వు భలే విసిరావోయ్ ! నిన్ను నిజంగా అప్రిషియేట్ చేయాలి ! సరే గానీ ఇదిగో - ఈ అగ్గిపుల్లని తీసుకొని - దాంతో ఇక్కడి నుండి అక్కడిదాకా కొలిచి - మొత్తం అది ఎన్ని అగ్గిపుల్లలంత దూరముందో కనుక్కో (అరవింద్ గుడ్లు తెలేస్తాడు) ఊ(చూస్తావేం ? వెళ్ళు ! (అరవింద్ అగ్గిపుల్లను తీసుకుని కొలుచుకుంటూ వెళ్తాడు)
ఆనంద్	:	చూడవోయ్ - నీ పేరు ?
రాజా	:	రాజా సార్ !
ఆనంద్	:	చూడోయ్ రాజా ! అక్కడ తోకాడిస్తూ నించుంది ఎవరంటావ్?

రాజా : ఏదో ఊరకుక్కసార్ !

ఆనంద్ : దాన్ని తోకతో లాక్కొచ్చి - నాకివ్వాలి! అదీ అయిదు నిమిషాల్లో!

రాజా : అది దొరకదు సార్ ! పైగా అది గజ్జికుక్క సార్ ! చూడటానికి పిచ్చి కుక్కలా కూడా వుందిసార్!

ఆనంద్ : నోర్ముయ్ ! చెప్పింది చెప్పినట్టు చెయ్యి!

రాజా : సరే సార్ !

(రాజా కుక్కవెంట పడ్తాడు ! అది దొరకదు ! రొప్పుతూ రోజుతూ వుంటాడు)

అజయ్ : ఒరేయ్ రామూ - నీకు ఫాంటమ్ వేషం ఎలా ఉంటుందో తెలుసా ?

రాము : తెలీదు సార్ !

అజయ్ : రేపు మన కాలేజీలో నీకు డ్రామాలో వేషం ఇస్తే ఏం చేస్తావురా వెర్రి నాగన్నా ?

రామూ : డైరెక్టర్ని అడుగుతాసార్ !

అజయ్ : డైరెక్టర్ని అడిగావంటే - నువ్వు ఛస్తే సెలెక్ట్ కావురా వెర్రిసన్నాసీ- చూడూ - ఆ వేషం ఎలా వెయ్యాలో నే చెప్తా ! నువ్వు వెయ్యి!

రాము : ఇప్పుడాసార్ !?

అజయ్ : ఆఁ ఇప్పుడే !

రాము : అలాగే సార్ !

అజయ్ : ఇదిగో ఇదేమిటీ ?

అజయ్ : బనీన్ సార్ !

అజయ్ : ఇది నీ షర్ట్‌మీద వేసుకో !

రాము : (భయంగా) అలాగేసార్

(షర్ట్‌మీద బనీను వేసుకుంటాడు)

అజయ్ : ఇదిగో ఇదేమిటి ?

రాము : డ్రాయర్ సార్ !

అజయ్ : ఇది నీ ప్యాంట్‌మీద వేసుకో !

(రామూ సందేహిస్తూ వుంటాడు)

అజయ్ : (హూంకరిస్తూ): ఊఁ వేసుకో !

రాము : అలాగేసార్ !

(రామూ ప్యాంట్‌మీద డ్రాయర్ వేసుకుంటాడు)

సీనియర్స్ : (పాడ్తూ) ఓహోహో ఫాంటమ్ ! ఓ మైడియర్ ఫాంటమ్! ఉయ్ లైక్యూ వెరీమచ్ ! ఉయ్ లవ్యూ వెరీ మచ్ !

అరవింద్ : (ప్రవేశిస్తూ) సర్ - ఇక్కడి నుండీ అక్కడి దాకా - ఏడువేల తొంబది తొమ్మిది అగ్గిపుల్లలంత దూరం వుందిసార్ !

గోపాల్ : షటప్! నీ మెజర్‌మెంట్ తప్పు! నువ్వు ఒళ్ళు దగ్గర పెట్టుకుని మెజర్ చేయలేదు - అంతకన్నా - ఇంకా దూరముంది ! మళ్ళీ కొలువు!

(అరవింద్... నీరసంగా మళ్ళీ కొలవడానికి బయలుదేరుతాడు)

ఆనంద్ : ఓరేయ్ హిప్పీ జుట్టూ ! ఇది పాత ఫ్యాషన్ కదరా ! నీకెందుకురా జులపాలూ ?

సుకేష్ : నాది హిప్పీ జుట్టు కాదు బాబోయ్ ! ఇంజనీరింగ్‌లో సీట్ దొరికితే- తలనీలాలిస్తానని... మొక్కుకున్నా !

ఆనంద్ : ఈ హిప్పీ జుట్టుతో అచ్చం ఆడపిల్లలా ముద్దొస్తున్నావ్ కదరా ! ఏదీ - ఆ జుట్టుతో కాస్త పోనీటెయిల్ వెయ్యి చూద్దాం !

సుకేష్ : అందరూ నవ్వుతారు సార్!

ఆనంద్ : చెప్పినట్టు చేస్తావా - లేదా ?

సుకేష్ : అలాగే సార్ !

(అందరూ నవ్వుతారు ! ఇంతలో రాజా ప్రవేశించి)

రాజా : సార్ ! నన్ను కుక్కతోక పట్టుకుని.... దాన్ని మీ దగ్గరికి తీసుకురమ్మన్నారు ! కుక్క చిక్క లేదుగానీ... దాని తోక వూడి... ఇదిగో... నా చేతిలోనే వుండిపోయింది!

ఆనంద్ : ఆఁ (తేరుకొని) సరే.... ఏదీ... ఆ తోక ! తోక బావుందోయ్ ! చూడూ... ఈ పూటకి ఈ తోకతో సరి పుచ్చుకుందాం !

గోపాల్ : కానీ, చూడవోయ్ రాజా ! కుక్క తోక వంకరంటారు కదా ! నువ్వు సాయంత్రం దాకా ఆ తోకని చక్కగా చేసి - మాకు చూపించాలి ! అర్థమైందా ?

రాజా : (ఏడ్పు ముఖంతో) అర్థమైంది సార్ !

అజయ్ : రేయ్ రతన్ ! ఇదిగో - ఇక్కడ నేలమీద సైన్ కర్వ్ గీస్తాను ! నేను పైకి గీసినప్పుడు నవ్వాలి ! కిందకు గీసినప్పుడు ఏడ్వాలి ! తెలిసిందా - ఏయ్ నీకే?

రతన్ : తెలిసిందిసార్ !

అజయ్ : ఊఁ క్యారీ ఆన్ !

(అజయ్ పైకి గీచినపుడు రతన్ అహ్హహ్హా అని నవ్వుతూ - కిందకు గీచినపుడు ఈ....ఈ....ఈ.... అని ఏడుస్తూవుంటాడు అలా రెండు మూడు సార్లు అయ్యాక...)

అజయ్ : ఏయ్ ! ఎవరక్కడ ?

సోము : మహాప్రభూ !

అజయ్ : సరిగ్గా నవ్వడం - ఏడ్వడం కూడా రాని ఈ ద్రోహిని ఒంగో బెట్టండి.

సోమూ : చిత్తం ప్రభూ !

అజయ్ : (రతన్‌ని చూస్తూ) ఊఁ ఒంగో ! అలాకాదు! చిన్న పిల్లలు తాతయ్య మీదెక్కి గుర్రం ఆట ఆడ్తారే - అలా !

రతన్ : అలాగే సార్ !

గోపాల్ : ఏమోయ్ గోవింద్ ! నువ్వు ఇప్పుడు దుర్యోధన మహారాజువి! వీడు - నీ సింహాసనం ! నువ్వు వీడి వీపుమీద కూర్చోవాలి ! (గోవింద్ రతన్ నీవు మీద కూర్చుంటాడు) అలా ఆడపిల్లలా కులుకుతూ కూర్చుంటావేం ? మీసమ్మీద చెయ్యేసుకుని - ఎన్టీఆర్ లెవల్లో దర్జాగా కూర్చో !
(గోవింద్ దర్జాగా కూర్చుంటాడు)

ఆనంద్ : ఒరే రామూ....

రాము : ఎస్సార్ !

ఆనంద్ : అరే సోమూ...

సోము : ఎస్సార్ !

ఆనంద్ : మీరిద్దరూ - దుర్యోధన మహారాజుగారి ఆస్థానంలో నాట్య గత్తెలు! సో - మీరిప్పుడు పాట పాడ్తూ డాన్స్ చేయాలి !

రాము : నాకు పాటరాదు కుయ్యో !

సోము : నేను ఆడలేను మొర్రో !

ఆనంద్ : నోర్మూయ్యండి ! చెప్పింది - చెప్పినట్టు చేస్తారా లేదా ?

సోము,రామూ : సరే సార్ ! సరిలేరు... నీకెవ్వరూ... నరపాల సుధాకరా...సరిలేరు నీకెవ్వరూ !

సోము : సిరిలోనగానీ....

రాము : మగసిరిలోనగానీ....

ఆనంద్ : (రహస్యం చెప్తోన్న వాడిలా) ఒరేయ్ రతన్ ! నువ్వు నీ మీద పోజుపెట్టి కూర్చున్నాడే - దుర్యోధనుడు ! వాణ్ణి - అదను చూసి గర్వభంగం చేయాలి- తెలిసిందా ?

రతన్ : (గోవింద్ బరువుకి రొప్పుతూ) సరేసార్!

సోము,రాము : సరే సార్ ! సరిలేరు... నీకెవ్వరూ... నరపాల సుధాకరా...సరిలేరు నీకెవ్వరూ ! - సిరిలోన గానీ - మగసిరిలోన గానీ !
(గుర్రంలా వంగున్న రతన్ దభేలున పడుకుంటాడు ! మీసాలు

సవరించుకుంటూ దర్జాగా కూర్చున్న దుర్యోధన మహారాజు బ్యాలెన్స్ తప్పి కింద పడ్తాడు - దుర్యోధన మహారాజు నడుం పట్టుకొని లేవలేక లేవలేక లేస్తుంటే - సీనియర్స్ పడి పడీ నవ్వుతారు!)

గోపాల్ : అరే! నువ్వు రోజూ ఎక్సర్‌సైజ్ చేస్తావుట్రా !

కిషోర్ : అవున్సార్!

గోపాల్ : అబ్బ ! నీ ఒళ్ళూ - అదీ - ధగధగా మెరిసిపోతూ ఆడపిల్లల్ని ఊరించేలా - ఎంత అందంగా ఉందిరా !

కిషోర్ : (ఉబ్బితబ్బిపుతూ) అవున్సార్ !

గోపాల్ : కండలు తిరిగిన శరీరంతో - నువ్వు టార్జాన్లా వున్నావుగానీ - ఏదీ అడవుల్లో టార్జాన్ లొడ లొడా అరుస్తాడు చూడూ - అలా అరువ్!

కిషోర్ : నేనెప్పుడూ టార్జాన్ని చూళ్ళేదుసార్ !

గోపాల్ : అరుస్తావాలేదా ? పిచ్చి పిచ్చి అరుపులూ... భయంకరంగా - అదీ - ఆ అరుపులెవరికీ అర్థం కాకుండా - అరవాలి !

(కిషోర్ - గోపాల్ చెప్పినట్టే - గుండెలు బాదుకుంటూ - కాల్చేతులు కొట్టుకుంటూ - పిచ్చిపిచ్చిగా వాళ్ళు చెప్పినట్టే అరుస్తాడు)

అజయ్ : ఒరేయ్ రవీ ! నీకు గుంజీల్తీయడం వచ్చా?

రవి : (దిగులుగా) వచ్చుసార్ ! కానీ - నాకసలే రికెట్స్ ! సరిగ్గా నించోలేను !

అజయ్ : ఏదీ ఒక పది గుంజీల్తీయ్ చాలు ! నిన్నొదిలి పెడ్తాం !

రవి : ఓ ! పదిగుంజీలే కదా ! తీస్తాను సార్ !

అజయ్ : రెడీ ! వన్ ! టూ ! త్రీ ! ఫోర్ ! ఫైవ్ ! సిక్స్ ! సెవన్ ! ఎయిట్! నైన్ (రవి - టెన్ అనుకొని లేవబోతాడు) వోవో - క్యారీ ఆన్ ! నైన్ వన్ ! నైన్ టూ ! నైన్ త్రీ ! నైన్ ఫోర్ ! నైన్ ఫైవ్ ! నైన్ సిక్స్! నైన్ సెవన్ ! నైన్ ఎయిట్ ! నైన్ నైన్! (మళ్ళీ రవి టెన్ అనుకొని కూర్చోబోతాడు) నైన్... నైన్ వన్! నైన్.... నైన్‌టూ ! నైన్...నైన్ త్రీ! నైన్... నైన్‌ఫోర్ ! నైన్... నైన్ ఫైవ్ ! నైన్... నైన్ సిక్స్ ! నైన్.. నైన్ సెవన్ ! నైన్.. నైన్ ఎయిట్! నైన్... నైన్ నైన్ !

గోపాల్ : చాలు చాల్లేరా ! పాపం అసలే రికెట్స్ అన్నాడు ! ఛస్తాడు ! ఒరేయ్ అజయ్ ! మన ప్రిన్సిపాల్ వస్తున్నారు!

అజయ్ : ఈజిట్ !

గోపాల్ : చూడు, మిస్టర్ రాజా ! ఆ వస్తోంది ఎవరో తెలుసా?

రాజా	:	ఇందాక మీరే చెప్పారు కదా సార్, మన కాలేజీ ప్రిన్సిపాలనీ!
గోపాల్	:	గుడ్ ! మెమరీ పవర్ బాగానేవుంది ! సరే, ఇప్పుడు ప్రిన్సిపాల్ని ఇదిగో ఈ రివాల్వర్తో షూట్ చేయాలి !
రాజా	:	మైగుడ్‌నెస్ ! షూట్ చేయడమే !
అజయ్	:	అరే - వెర్రి వెంగలప్పా ! అదో - బొమ్మ పిస్తోలు! దాంతో ఏమీకాదు! ఆ ప్రిన్సిపాల్ చావడు ! కాస్త జడుసుకుంటాడు!అంతే!
రాజా	:	(ఏడ్పుముఖంతో) ఆ తర్వాత నన్ను సస్పెండ్ చేస్తాడు !
ఆనంద్	:	ఏమీ చేయలేడంటున్నాగా ! వెళ్ళి షూట్ చెయ్యి... లేదా నిన్ను కట్ డ్రాయర్తో ఇంటికి పంపిస్తాం!
రాజా	:	సరే సార్ !
		(రాజా బొమ్మపిస్తోల్తో ప్రిన్సిపాల్ ఎదురెళ్ళి టిష్ం టిష్ం అంటూ షూట్ చేస్తున్నట్టు నటిస్తాడు ! ప్రిన్సిపాల్ నివ్వెరపోయి తర్వాత తేరుకుని సీనియర్స్ వంకా జూనియర్స్ వంక ఎగాదిగా చూసి పరిస్థితి అర్థం చేసుకుని)
ప్రిన్సిపాల్	:	మళ్ళీ మొదలెట్టారా రాగింగ్ ! అయినా నాకు తెలీక అడుగుతాను! ఈ కాలేజీలో మీరూ ఒకప్పుడు జూనియర్సేకదా! మీ సీనియర్స్ మిమ్మల్ని టీజ్ చేసినప్పుడు మీరు ఎలా ఏడ్చిందీ అప్పుడే మరిచిపోయారా ?
గోపాల్	:	మరిచిపోలేదు కాబట్టే... మా సీనియర్స్ మమ్మల్ని ఏడ్పించారు కాబట్టే, మేము ఇప్పుడు వీళ్ళని టీజ్ చేస్తున్నాం సార్ !
ప్రిన్సిపాల్	:	బావుంది నాయినా ! తన అత్త తనని సతాయించిందని కోడలు అత్తయ్యాక తన కోడల్ని సతాయించిందట ! అలా వుంది మీ వితండవాదం !
ఆనంద్	:	మీరంత సీరియస్‌గా తీసుకోకండి సార్! ఏదో లైట్‌గా - ఏడ్పించి ఎంజాయ్ చేద్దామనీ...
గోపాల్	:	ఇట్స్ జస్టెఫన్ !
వైస్ ప్రిన్సిపాల్	:	(ప్రవేశిస్తూ) మిస్టర్ గోపాల్... నీకో టెలిగ్రాం!
గోపాల్	:	(కంగారుగా) ఎక్కడి నుండిసార్ !
వైస్‌ప్రిన్సిపాల్	:	మీ తమ్ముడు చదువుతోన్న మెడికల్ కాలేజీ నుండి ! (చెప్పడానికి కాసేపు తటపటాయించి- చివరకు నెమ్మదిగా) రాగింగ్‌కి తట్టుకోలేక మీ తమ్ముడు సూసైడ్ చేసుకున్నాట్ట !
		(గోపాల్ కుప్పకూలి పోతాడు. సీనియర్స్ అంతా కొయ్యబారి పోతారు)
ప్రిన్సిపాల్	:	ఇప్పటికైనా తెలిసిందా ! మీరు లైట్‌గా అనుకున్నవి ఎదుటివాళ్ళకి

స్ట్రాంగ్ కావచ్చు ! అసలు ఎదుటి వాళ్ళని ఏడ్పించాలనే మీలాంటి శాడిస్ట్ మూలాంగా ఎన్ని జీవితాలు బలై పోతున్నాయో ఆలోచించారా ? ఇప్పటికైనా బుద్ధి తెచ్చుకుని.... ఎక్కడి వాళ్ళక్కడ క్లాస్‌లకి వెళ్ళండి.

సీనియర్స్ : సారీ సార్ !

(తెర)

ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వార పత్రిక 20-12-1990

అంకితం

శ్రీమతి టి. వసంతా వివేక్
M.A.,M.Ed.,M.Phil.
నిజామాబాదు.

ఆమె - ఎక్కువగా మాట్లాడరు!
అసందర్భంగా అరవరు !!
అనవసరంగా ఆవేశం తెచ్చుకోరు !!!
తన సహచరులమీద..ఆధిక్యత ప్రదర్శించాలనీ - అనుకోరు !!!!
అయినా ... ఆమె అడ్మినిస్ట్రేషన్‌లో - పనులన్నీ- సాఫీగా- చకచకా జరిగిపోతుంటాయి !

మాట్లాడని మల్లెమొగ్గలా - పనిచేసుకుపోయే ఆవిడ- కాకా రాయుళ్ళనీ, బాకా రాయుళ్ళనీ అల్లంత దూరాన ఉంచి- 'ఒక్క చూపు' తో పనిదొంగల్ని - 'అటెన్షన్' లోకి తెస్తారు !

ఆమె... నాట్యమయూరి! కుప్పి గంతులువేసే చిన్నారులని... తన రెక్కల కింద పొదివి పట్టుకుని- వాళ్ళ తప్పటడుగులు సవరించి - పాఠం చెప్పి, నాట్యం నేర్పి - వాళ్ళ ప్రతి భంగిమనీ మురిపెంగా వీక్షించి... మురిసిపోవడం ఆమె నైజం !

ఆమె.... మందాకిని ! ఎప్పుడూ ఒకేస్థాయిలో, మంద్రంగా - హుందాగా- గంభీరంగా ముందుకుసాగే... నిజామాబాద్ విజయ్ హైస్కూల్ ప్రిన్సిపాల్ **శ్రీమతి టి. వసంతావివేక్**కి...

ప్రేమతో.... [signature]
1-11-2005